

Nicol, Earl Lloyd
Private
Algonquin Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
B55496

Geboren op 10 augustus 1921, Earl Lloyd Nicol is een van de zeven kinderen grootgebracht door William Henry Nicol, een timmerman, en Margaret Harriet Nicol, een huisvrouw, die wonen in het dorp Calabogie, Ontario. De familie Nicol die de Calabogie United Church bezoekt, bestaat uit Bill (1909), Jimmie (1913), Gordon (1914), Howard (1915), Gladys (1919), Earl (1921) en Stanley (1929).

Familie Nicol, 1930.

Earl, die ook "Nick" wordt genoemd, voltooit graad VIII maar verlaat dan de school om op 13-jarige leeftijd te gaan werken - hij gaat een jaar lang naar de avondschool. Vanaf 1935 werkt hij vier jaar in de regio Calabogie als boerenknecht, houthakker en hulp van een timmerman. In 1939 gaat hij naar het noorden om te werken in de mijnen van Kirkland Lake. Hij sluit zich halverwege 1940 allereerst aan bij het burgerleger van het Lanark and Renfrew Scottish Regiment en meldt zich vervolgens op 10 februari 1941 voor een volledige dienst bij het 2nd Battalion van het Algonquin Regiment.

Earl weegt 86 kg en is 1.88 m lang. Na een opleiding in het legerkamp in Shilo, Manitoba, wordt hij ingezet bij de regimentspolitie, maar hij wil een "chauffeur-monteur of koerier" proberen te worden. In een beoordeling van zijn militaire mogelijkheden uit 1943 wordt hij beschreven als iemand met een "goede legerattitude", met de kans op "bevordering tot de rang van onderofficier (NCO)". In dit jaar verdient hij een onderscheiding voor goed gedrag.

Op 20 februari 1943 wordt Earl overgeplaatst naar Camp Debert, in de buurt van Truro, Nova Scotia, waar hij Frances Wilson ontmoet. Ze trouwen op 28 mei van dat jaar, maar helaas wordt hij al snel naar het buitenland verscheept naar Groot-Brittannië, waar hij op 24 juni 1943 arriveert. Het pasgetrouwde paar wordt gescheiden door een oceaan en is afhankelijk van veelvuldige brieven aan elkaar. Earls tijd in Engeland zal een jaar duren voordat hij op het continent zal vechten.

*Huwelijk
28 mei
1943.*

Met de D-Day-invasie van Normandië op 6 juni 1944 beginnen de geallieerde strijdkrachten de door de nazi's bezette landen in Noordwest-Europa te bevrijden. Als het geallieerde bruggenhoofd eenmaal is opgericht, steekt Soldaat Nicol's regiment het Kanaal over en gaat hij op 22 juli 1944 aan wal in Frankrijk. Het Algonquin Regiment vecht vele veldslagen in België, Nederland en Duitsland. Hij kwalificeert zich in deze periode als chauffeur-technicus; zijn taak is 'bren gunner' (schutter).

PRINCIPALS IN WEDDING—Photographed following their wedding at Truro recently are Mr. and Mrs. William Nicol. Private Nicol, who is stationed at Debert, is the son of Mr. and Mrs. William Nicol, Calabogie, Ont. Mrs. Nicol was Frances Wilson, daughter of Charles Crawford Wilson and the late Mrs. Wilson of Onslow. (Photo by Mosher).

Zijn laatste correspondentie met zijn vrouw, "lieveling Frances", wachtend in Nova Scotia, wordt aangeduid als "Holland - 1945". Earl schrijft hoe haar brieven "zeer welkom" en "zeer gewaardeerd" worden, en verwijst ook naar een recente brief van "mijn broer (Gordon) uit Engeland gisteren die me ook vertelt dat Howard er nu ook is, dus ik zal ze waarschijnlijk kunnen zien als mijn verlof komt." Deze broers zijn beiden piloot bij de Royal Canadian Air Force. Maar Earl zal zijn familie nooit meer zien aangezien hij de strijd in wordt gestuurd - dit keer is het de opmars Duitsland in.

Soldaat Earl Nicol sneuvelt op 7 maart 1945 in de strijd in Duitsland als Canadese infanterie-eenheden zware verliezen lijden in de kloof van het Hochwaldbos.

Als onderdeel van de Rijnlandcampagne zijn de Canadese infanterie- en pantserdivisies actief betrokken bij de Operatie Blockbuster in het gebied Sonsbeck-Veen. Van 7 tot 10 maart krijgen troepen van het Algonquin Regiment, het Lincoln en Welland Regiment en het South Alberta Regiment de taak om de Duitse troepen te verwijderen uit versterkte huizen in de omgeving van Veen, waar de Canadezen "*nooit meer dan 90 meter van de vijand verwijderd zijn*", aldus het oorlogsdagboek van de Algonquin's.

Het is bij Veen dat Soldaat Nicol en 20 van zijn wapenbroeders op 7 maart worden gedood als het regiment in hevige gevechten terechtkomt die worden beschreven als "fanatiek verzet" door de vijand met antitankgeschut, sluipschutters en artilleriebeschietingen. Tijdens Operatie Blockbuster van 27 februari tot 10 maart heeft het Algonquin Regiment zware verliezen geleden: bijna 300 slachtoffers.

Zoals veel soldaten die stierven aan de Duitse grens, wordt Soldaat Nicol begraven op een tijdelijke begraafplaats in Sonsbeck bij Xanten in Duitsland.

Hij wordt in 1946 herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **IV. F. 6**. Daar liggen 2338 Canadese soldaten begraven.

De familie kiest de grafsteeninscriptie

'He died that we might live.'

(Hij stierf zodat wij mogen leven)

Het Canadese leger heeft Soldaat Nicol postuum medailles toegekend. Zijn familie ontvangt de 1939-1945 Star, de France-Germany Star, de War Medal, de Defence Medal, en de Canadian Volunteer Service Medal with clasp. De Memorial or Silver Cross wordt naar zijn vrouw Frances Nicol in Nova Scotia en naar zijn moeder Margaret Nicol in Ontario gestuurd.

Frances Nicol schrijft dat ze "*heel weinig van zijn familie of zijn leven thuis*" wist, dus komt ze met de trein van Truro, Nova Scotia naar Calabogie, Ontario om de familie van haar overleden echtgenoot te ontmoeten. Nadat ze is teruggekeerd naar het huis van haar ouders, begint ze in 1947 een nieuw leven als echtgenote van Ensworth Howard in Central Onslow, N.S., en krijgen ze vier dochters.

Levensverhaal en foto's: Kurt Johnson.

Ter beschikking gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Kurt Johnson.

Bronnen:

Interview met Jean Calberry of Burnstown, Ontario

Library and Archives Canada, WWII Service Files of War Dead, 1939-47.

Veterans Affairs Canada, The Canadian Virtual Memorial

Commonwealth War Graves Commission, Find war dead

JunoBeach.org website Canada in the Second World War, Algonquin Regiment, War Diary, 7-10 March 1945

Warpath: The Story of the Algonquin Regiment 1939-1945, G.L. Cassidy

De naam van Earl Lloyd Nicol staat op de erelijst die in het heiligdom van de Calabogie United Church hangt. Zijn naam is in graniet geëtst op de Calabogie-cenotaaf bij het meer en zijn naam staat vermeld op de grotere-gemeenschapscentraal in de stad Renfrew.

In 2016 komt zijn nicht Jean Calberry uit Burnstown, Ontario, van wie de moeder Gladys de zus van Earl is, naar de Groesbeek Canadian War Cemetery om hulde te brengen aan de oom die ze nooit heeft gekend.

T. Holland - 1945.
BSS 496 Pte. Nicol E. L.
alg. Reg. Can. Army.

Darling Frances: - Overseas.

Received a letter from you yesterday the first for quite a few days and it was very welcome and greatly appreciated. I wrote Maynard a couple of days ago but have had no answer yet. I had a letter from my brother in England yesterday also telling me that Howard is there now too so I'll probably be able to see them when my leave comes. I wish you were there to go and see but I don't suppose it will be more than five years till I see you anyway.

Nick's brief aan Frances.

I can't help but do a lot of thinking and wondering sometimes about whether I'll ever be home and when etc. But I guess the longer I'm away the more money you'll have for us when I do get home. If I was over here for about ten years we could almost retire. I guess Nellie is enjoying herself alright we did too but not for long. She sure is lucky to have her husband at home all the time. Tell Honey there is nothing as usual to write about so I must close for now my love dear at

all my love
 Nick
 x x x x x x x x x x
 x x x x x x x x x x